

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหา/อุปสรรค	แนวทางพัฒนา/แก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - ไทยเป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกเป็นอันดับหนึ่งของโลก - มีสภาพพื้นที่และภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการปลูกยางพารา - มีประสบการณ์ในการผลิตและมีลูกค้าที่หลากหลาย - มีนโยบายส่งเสริมการผลิตและกำหนดเขตการผลิต - มีผลผลิตที่หลากหลายทั้งยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง และน้ำยางข้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ยางไทยมีต้นทุนการผลิตสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับอินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนามและกัมพูชา - ขาดแคลนแรงงานในการกรีดยาง - ปัญหาด้านมลภาวะและสิ่งแวดล้อมจากโรงงานแปรรูปยางพาราขั้นต้น - ปัจจุบันผู้ใช้ต่างประเทศประกาศใช้ร่างมาตรฐาน ISC/FDIS 17278 ในเรื่องการบรรจุมาตรฐานสินค้า เช่น ยาง LOV ในขณะที่ประเทศไทยยังไม่พร้อมด้านการทดสอบ gel content ในยาง LOV - ปัจจุบันมีการปรับปรุงมาตรฐาน ISO 20299-2 ให้มีการใช้ฟิล์มโพลีเอทิลีนในการห่ออย่างแทนการใช้แบงทา 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ประกอบการควรมีความรู้เรื่องมาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษี เช่น Carbon Footprint รวมทั้งมาตรฐานการรับรองป่าไม้ตามแนวทางของ FSC (Forest Stewardship Council) - ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและถ่ายทอดความรู้เทคโนโลยีทุกระดับ - สนับสนุนการลงทุนผู้ประกอบการไทยในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง - ศึกษาวิจัยศักยภาพด้านการผลิตการตลาดในประเทศคู่แข่ง เช่น กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม - ส่งเสริมวิจัยและพัฒนา : R&D เรื่องพันธุ์การจัดการหลังการเก็บเกี่ยว และการแปรรูป - สนับสนุนหน่วยราชการใช้ผลิตภัณฑ์ยางมากขึ้น - สนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมยางมากขึ้น - สนับสนุนการสร้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านอุตสาหกรรมยางพาราขั้นปลายน้ำ - ส่งเสริมและพัฒนาตลาดกลางไม้ยางพาราสู่ภาคเกษตรกรรมมากขึ้น

ว่าที่ ร.ต.พิริฐ สุทธิโยค นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ยางพารา)

: กองการยาง กรมวิชาการเกษตร

: กรมศุลกากร